

I gang med får

- køb af avlsdyr

Når du har besluttet dig for at starte som fåreholder og skal købe dine første får, er der et par ting, som er værd at huske på.

Du bør sikre dig, at de får du køber har såkaldt M3 status. Der er tale om et frivilligt sundhedsprogram, hvor fårene via blodprøver testes for sygdommen Maedi-Visna. Der udtages og undersøges blodprøver hvert tredje år, og hvis besætningen er sygdomsfri udstedes der en attest af myndighederne. Ved køb bør du derfor forlange at se en M3 attest, som er under tre år gammel. Du kan herefter selv tilmelde dig programmet og opretholde besætningens status som M3 fri.

En stor del af avlerne er med i den frivillige registrering, hvor man, på baggrund af indberetninger fra avlerne, udregner et såkaldt Sindeks, som er udtryk for fårets kvalitet. Ved køb af avlsdyr, bør du sikre dig, at dyrenes Sindeks er 100 eller derover, idet et S-indeks på 100 er udtryk for racens gennemsnit, og kun dyr med et S-indeks på 100 og derover bør indgå i avlen.

Herudover er der en række love og regler, som du skal overholde. Du kan læse mere på Dansk Fåreavls hjemmeside www.sheep.dk eller kontakte et bestyrelsesmedlem fra Foreningen Såne Får via www.saane.dk

Foreningen

Såne Får Danmark

Som medlem af raceforeningen modtager man foreningens medlemsblad tre gange årligt. Foreningen arrangerer dyrlægeaftner, foredrag og besætningsbesøg.

Foreningens medlemmer kan frit annoncere i foreningens medlemsblad og på foreningens hjemmeside.

Herudover er bestyrelsen og avlsudvalg til rådighed med råd og vejledning, ligesom vi gerne formidler kontakt til avlere, som har dyr til salg.

Ønsker du at købe Sånefår kan du annoncere gratis på foreningens hjemmeside.

Du kan læse mere om foreningen, se hvem der sidder i bestyrelsen og se hvem der har dyr til salg på hjemmesiden:

www.saane.dk

www.saane.dk

Historien om sånefåret

Ud fra et ønske om et lave et får som er velegnet til naturpleje og som samtidig tager sig godt ud i naturen, begyndte landskabsarkitekten Frank Pettersson i 1970'erne arbejdet med det, som senere skulle blive til Sånefåret.

Udgangspunktet var en krydsning mellem Shropshire og Karakul, hvilket giver den karakteristiske sortbrune farve. Senere blev der krydset Rygja ind, hvilket øgede vomkapaciteten og forbedrede uldkvaliteten. Vomkapaciteten har betydning for, at fåret kan udnytte den mere ydmyge føde fuldt ud, når det bruges i naturplejen.

I 1991 anerkendte myndighederne sånefåret som en selvstændig race. Sånen er den eneste af de ca. 20 fåreracer, som findes i Danmark, der kan kalde sig en dansk race.

Navnet Såne blev valgt, fordi avlen startede i landsbyen Såne nær Tikøb ved Esrum sø.

Racebeskrivelse

Sånens hoved er sort med smal pande, og fåret må ikke have horn. Ulden på de yngre dyrer sort/brun, og der må ikke forekomme hvid uld. Ulden starter først bag ørerne. Ryggen er let svajet og fåret kan have højereliggende kryds.

Forbenene skal være lige, og bagbenene skal have en passende vinkel, som sikrer en let og ubesværet gang. Der må ikke være uld på benene.

Yveret skal være velophængt, og have to ikke for store patter. Der må ikke forekomme bipatter på avlsdyr.

Samlet virker fåret robust og harmonisk.

www.saane.dk

Sånefåret i dag

Avlsarbejdet gennem de sidste 30 år har båret frugt, så dyrene i dag er ensartede, og det er nemt at genkende en såne. Ulden er helt sort med tætte krøller ved fødslen, og ændrer sig via smukke brune nuancer til gråt efterhånden som fåret bliver ældre.

Fårene er generelt rolige og tillidsfulde dyr, og sånerne er derfor også velegnede i den mindre hobbybesætning, hvor den daglige kontakt og det tætte forhold til dyrene har betydning. Sånefår er frugtbare og har nemt ved at læmme.

Fårene er relativt nøjsomme og er derfor velegnede til naturpleje. Da de også er robuste af bygning, kan de bevæge sig godt omkring efter føden. Sånerne anvendes til naturpleje flere steder i landet, og de er gode til bekæmpelse af bjørneklo.

Lammekødet er magert og velsmagende. Sånen er derfor meget velegnet for dem, som vægter de gastronomiske oplevelser. Kødet fra fårene er også en delikatesse, og det smager ikke af uld!

Lammene er slagtemodne, når de er ca. et halvt år gamle og vejer mellem 40 og 50 kg. Ved slagtning bliver der mellem 40 og 50% kød

